

La Ven de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 17 de gener de 1997 • Núm. 72 • Any III • 100 ptes

Sant Antoni

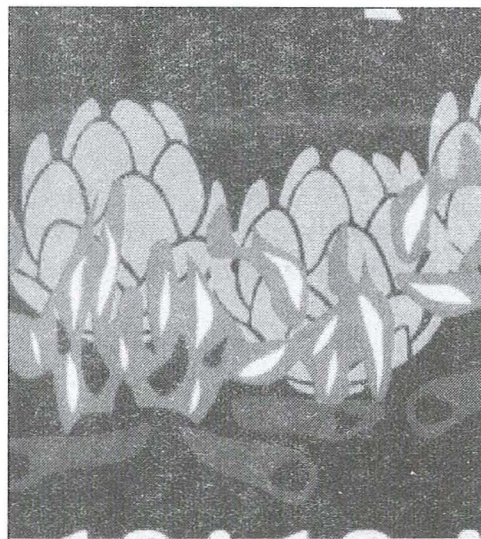
**La convivència
entre la tradició
i l'evolució
dels temps**

pàg. 4

sumari

Pàg. 9
La Universitat
Jaume I, defen
sarà la denomi
nació de *Llengua*
catalana

Pàg. 4
El Benicarló,
cada vegada més
lluny de la
promoció

L'agermanament
amb Castroville,
part de la festa
de la carxofa

pàg. 3

La festa de Sant
Antoni té
més de 700 anys
d'antiguitat

Pàg 6

Entrevista a la
presentadora de
***Canta Canta* de**
Canal 9

pàg. 11

Edita

Associació Cultural
la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal
12580 Benicarló ☎ 47 53 60
A la xarxa internet:
<http://moon.inf.uji.es/aluWeb/jordi/laveu.htm>

Directora

Cristina Garcia Grau

Sotsdirector

Àlex Gozalbo

Consell de Redacció

Maria Josep Arayo
Noemí Oms (Societat)
Josep San Abdon (Cultura)
Francesc Anyó (Lleure)

Col·laboradors

Joan Gregori, Àlvar Anyó
Josep Ferrer, José Miguel Cornelles
Xavier Burriel, J. R. Ramírez
Anna Pujol, Toni Fibla
Vicent Arnau, Joaquim Bueno
Joan Manuel Ferrer,
Francesc Delcastillo, Eloi Bayarri
Rodolfo Serrano, Raquel Ruzafa
Club de Bàquet Benicarló,
Club d'Handbol Bló
Germania de Joves "El Puig"

Fotografia

José Manuel Herrero

Administració, subscripcions Publicitat

☎ 46 03 38

Disseny

© Tirant lo Blanc

Maquetació

Loverg

Dipòsit legal: CS- 242-95

Imprimeix

Grèvol. Pl. Constitució, 5

Amb el suport de la Direcció
General d'Ordenació i Innovació
Educativa i Política Lingüística i de
la Diputació Provincial de Castelló

La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La redacció es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i núm. de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

E D I T O R I A L

Als benicarlandos i benicarlandes ja no ens sorprèn res. Estem avesats a tot. Tenim un consistori que no ens el mereixem, -no sabem si positivament o negativa-.

Si Benicarló es vol agermanar amb Castroville ens pareix perfecte però les coses es fan bé o no es fan.

Primer cal saber trobar un poble. Coneixer-lo. Estimar-lo. I finalment, agermanar-se.

Los nostres dirigents ho fan tot a l'inrevés. S'enteren de que hi ha un poble que no saben ben bé per on para i que es dedica a la carxofa i diuen: "Va, anem a agermanar-nos."

Són genials!

- I qui són?

- No ho sabem, cultiven carxofes.

- D'on són?

- No ho sabem, de per allà les Amèriques, però fa carxofa.

-Però...

-Xe, no t'amohines, es dediquen a la carxofa.

- Però ... és que jo planto encisam...

Ara diuen que en venen dos d'allà les Amèriques per a veure tot això de l'agermanament, però pel que pareix ningú tampoc no sap res.

Com tampoc saben res de que a Benicarló li han pillat l'estan de FITUR. Concretament l'alcalde de Morella ens ha pillat l'estan. On estava el ben pagat alcalde de Benicarló?

On estava la xiqueta -per això la tenen els del seu partit- la regidora de turisme?

En compte d'agermanar-nos amb Castroville més valdria que ens agermanarem amb la Gemio de Sorpresa, sorpresa.

La Veu de Benicarló
informa:

Tenim una nova adreça Internet

<http://moon.inf.uji.es/aluWeb/jordi/laveu.htm>

La festa de la carxofa benicarlanda arriba fins les amèriques

Redacció

Aquest cap de setmana, a Benicarló se celebra la FESTA DE LA CARXOFA.

Des de ja fa un quants anys aquesta festa que va nàixer tímidament va agafant cada vegada més força i promet esdevenir juntament a la Fira i festa de sant Antoni un conjunt de celebracions hivernals. que portaran el nom de Benicarló ben alt.

La Festa de la Carxofa té tres aspectes ben definits: un de projecció turística i de promoció, un altre gastronòmic i encara que no ho parega una

vesant social, ja que els beneficis que es trauran de la degustació de la IV DEMOSTRACIÓ GASTRONÒMICA DE LA CARXOFA DE BENICARLÓ seran destinats per al PROJECTE AMIGÓ.

Un altre fet que s'està preparant al nostre poble i que també manté una certa relació amb la carxofa és l'agermanament de la nostra ciutat amb la també ciutat carxofera de Castroville de l'estat de Califònia.USA.

Des de fa ja un temps l'Ajuntament creà una comissió de treball per a estudiar l'agermanament de les dues ciutats: Castroville i

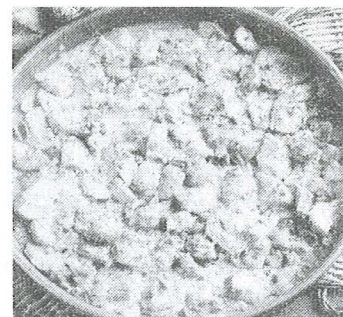
Benicarló.

La festa de la carxofa, juntament a la Fira i festa de sant Antoni formen un conjunt de celebracions hivernals. que portaran el nom de Benicarló ben alt.

Per la informació que tenim aquest poble americà es dedica al conreu de la carxofa.

Per a la festa d'enguany s'espera la visita de dos representants de Castroville a la ciutat de Benicarló. El problema és que no se sap ben bé per a què, ni a qui venen a veure ni qui els ha de rebre. Per la informació que disposem alguns membres de membres de l'esmentada comissió no saben res de tot açò fins al moment, i això que estem a divendres.

Ja es veurà com resulta i què passa.

Carxofes en cassola

1 Kg de carxofes pelades i tallades a quarts
150 g de pernil a trcuts
1 cullerada de farina
1 copa de vi blanc
2 alls
1 ou cru
jolivert picat, sal pebre blanc i oli d'oliva

Es posen a la cassola els alls el pernil, les carxofes i el pebre. Es van sofregint fins que quede tot ben daurat.

Es posa la farina i el vi. Després afegirem un poquet d'aigua i es va remenant fins que les carxofes estiguen tendres. Després hi posarem l'ou batut i el jolivert

La salsa ha de quedar espessa i hem de parar compte de que no se'ns agarre a la cassola

Actes commemoratius

DISSABTE 18 DE GENER

A LES 18 HORES, a la Sala d' Actes de la Caixa Rural, INAUGURACIÓ I APERTURA DE LA FESTA DE LA CARXOFA'97, amb l'entrega dels premis als guanyadors dels concursos pel cartell i lema de la campanya comercial de la Carxofa de Benicarló, i la presentació de l'edició del llibre de la III Demostració Gastronòmica de la Carxofa de Benicarló

A LES 19 HORES, Exposició dels treballs presentats en el concurs de cartells i lemes de la campanya de la Carxofa.

A LES 20 HORES

Encesa de barbacoes a la plaça Constitució.

A LES 22 HORES, a la 'TORRÀ' DE CARXOFES, amb posterior degustació gratuïta per a tots els assistents

A LES 24 HORES, GRAN MASCLATÀ a la plaça Constitució a càrrec de Pirotècnica Tomàs de Benicarló

DIUMENGE 19 DE GENER

A LES 10 HORES.

Celebració de la Misa Major amb l'ofrena 'carxofa, aigua i terra' per part de la Fillola Del Camp i les seues Dames d'Honor

A LES 11 HORES.

INAUGURACIÓ DE L'OFICINA DEL CONSELL RECTOR DE LA CARXOFA DE BENICARLÓ situat al carrer César Cataldo, número 2, als locals de la Càmera Agrària Local.

A LES 12 HORES.

Inauguració de la IV DEMOSTRACIÓ GASTRONÒMICA DE LA CARXOFA DE BENICARLÓ al recent peatonalitzat carrer Major, amb la participació de restaurants de Benicarló i comarca i altres entitats i ents col.laboradors.

tradició

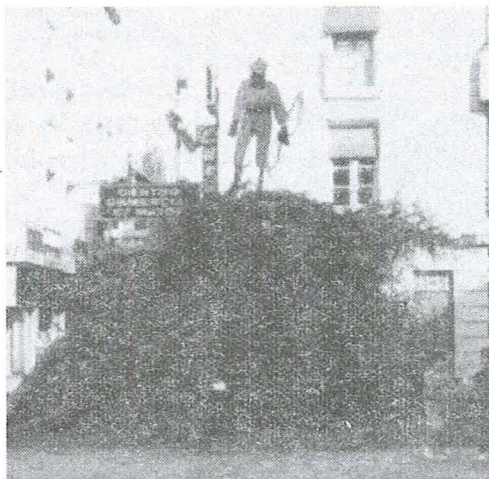
La tradició es manté:

Benicarló celebra la festa de Sant Antoni.

de REDACCIÓ

Tots teníem el cor en un ai! Després de la invasió de la plaça de Sant Bartomeu per les càmares de Canal 9 per al ditxòs "Canta, canta", no sabíem si la Confraria de Sant Antoni tindria suficient temps per a preparar la Festa. Però el dubte desaparegué quan a les dotze en punt sentim els primers coets. "La cosa ja està en marxa", vam pensar. "Ja deu estar la foguerada preparada i el dimoni penjat". Al punt de la una vam sentir les campanes al vol, amb els seu cant característic, diferent a cada poble, i altra vegada els coets.

La Festa va començar ja la setmana passada amb la inauguració de la X FIRA DE SANT ANTONI. La vespra del Sant, amb la puntualitat ja característica, a partir de les sis i mitja del dia 17, els carros i matxos van sortir en direcció de la plaça de Sant Bartomeu i en ser al lloc, des de l'altaret de Sant Antoni del Porquet, comença la traca que enguany no anà directament a la foguerada sinó que pujà primer al campanar que va quedar il·luminat en el seu interior per unes bengales. A continuació la pirotècnia local, ens va delitar amb uns petits però curiosos focs d'artifici disparats des de dalt del campanar. La traca, baixa de la torre i es dirigeix cap a la foguerada, li pega la volta i ens l'encen. Realment va quedar molt bonic. Es va sentir un OOOH! Però el dimoni, al parèixer no tant llest com diuen, va quedar molt comprès per la novetat, es va quedar parat i gelat, i no hi havia manera de cremar-se. Ell, allí dalt impassible. Però la calentoreta anava fent efecte i al final va començar a cremar. Pocs anys podem veure com el dimoni va cremant a poc a poc.

El dimoni sense cremar, enguany va tardar

La Festa, just acaba de començar. Des del balcó de la Sala de la Vila, es donen les concessions dels permisos per a continuar la festa. Parlaments en forma de lloa ni massa llargs ni massa curts, en mesura correcta., a continuació el llançament de coques des dels balcons de la Casa de la Vila que com una pluja o si voleu una nevada anava caent

La cavalcada va cap a la mar i des d'allí torna a pujar fent el recorregut de sempre, amb les lloes, els coets, i la música tan característica, que va omplint el poble i va deleitant a tots els benicarlandos.

Donem les gràcies a tots els membres de la Confraria de Sant Antoni per haver treballat tant i en tantes ganes per a organitzar aquesta Festa, i també agraïm a tots els benicarlandos i benicarlandes per invadir els carrers de la ciutat en un dia com aquest demostrant que aquesta festa agrada i és estimada com la que més perquè és nostra i perquè evoluciona, però no canvia

loa

Saludo tota la gent,
saludo tota la població.
Venim en nom de Sant Antoni
que es el nostre patró.

Això del karaoke
es un gran invent.
Tots són artistes
sense vergonya de la gent.

Què dirà sant Bertomeu,
d'aquesta artista que li han portat?
Boca grossa i margarides,
i a la panxa, algun forat.

La gent la critique,
enveja els ha donat.
És una xica llesta,
que a C 9 el nóvio ha col·locat.

Esta va per a l'ajuntament,
que només ens porta cançons.
De forment ni un gra,
i ens passa amb raons.

A l'artista, sí que s'ha esforçat,
en fer-li un bon "tablao"
però no miren el perill
del carrer Puig de la Nao.

I també eixes cases,
que passe molta gent,
xiquets, mestres i mares,
i pot haver un altre accident

Li ho demano al senyor alcalde
i a tot l'ajuntament
que facen el carrer ample
i passarem tranquil·lament.

Tireu el coet
que la lloa s'ha acabat
doneu-los quatre coques
que amb atenció m'han escoltat.

VISCA
EL PARE SANT ANTONI!!!

VISCA
EL PARE SANT ANTONI!!!

VISCA
EL PARE SANT ANTONI!!!

Ester Escuder i Caldés
Col·legi Públic Mestre F. Catalan
5é de primària

carxofa

I ben dolça per a la **Confraria de Sant Antoni Abat**, per la seua tasca decidida de recuperació i promoció de una de les festes més genuïnes de els caduferos. Per molts anys i avant amb els matxos. XXXXXXXXXXXX pum! Visca el Pare Sant Antoni!

panissola

I ben enganxosa i picant per a **Canal 9** per fer un ús tan escagarransit de la llengua pròpia de Benicarló en el programa *Canta, Canta*, que presenta Maria Abradelo, que a pesar de tindre una boca més gran que un rap només li cap una llengua.

darrera la gatera

Diguem NO!

✍️ XIMO BUENO

Des del començament de la Reforma Educativa, i sempre tenint en compte les instal·lacions educatives públiques de Benicarló, s'hi ve demanant tant a la Conselleria d'Educació com a l'Ajuntament la urgència de construir un nou centre educatiu per tal d'afrontar aquest repte amb un mínim de garanties, ja que ara per ara amb les instal·lacions existents no poden garantir mai a la comunitat educativa benicarlanda molts dels serveis bàsics que hauria de gaudir un alumne/a per tal d'aconseguir que la seua educació siga de qualitat. Però fins ara ningú ha donat cap solució convincent i vàlida, més bé tot el contrari.

Ja era incompreensible com davant la possibilitat d'aconseguir tenir a tots els alumnes de 12 a 16 anys recollits en un mateix Institut d'Educació Secundària (IES), l'administració educativa va optar per la solució més fàcil i més econòmica, així a través del seu Mapa Escolar s'hi va decidir repartir l'alumnat d'ESO entre l'Institut de Formació Professional i l'Institut de BUP per tal d'evitar construir un nou centre d'IES.

Però ara encara ho és més d'inexplica-

ble que per la seua manca de previsió haja decidit unilateralment enviar el proper curs escolar els alumnes del C. P. Rodenas i del C. P. Francesc Catalan a l'IFP sense demanar cap opinió abans i sense donar cap opció a triar el centre d'ensenyament secundari que puguen desitjar els pares per als seus fills.

I sobretot perquè no s'ha dignat la Conselleria d'Educació a informar acuradament a les famílies afectades per tal de tranquil·litzar-les amb quines mesures eficients s'han planificat per a garantir l'ensenyament dels nous alumnes d'ESO al centre de FP, alguns d'ells només amb 11 anys, sense la distorsió que pot suposar tant conuiu durant uns quants anys amb alumnes amb poc desig d'estudiar com sobretot per l'enorme diferència d'edat que hi haurà, i que segurament provocarà l'emigració de molt alumnat públic al concertat de La Salle.

Al mateix temps, aquest desgavell ha arribat a plantejar, per part de la Conselleria d'Educació, el traslladament del professorat del C. P. Jaume I, juntament amb el seu alumnat, al C. P. Marques de Benicarló, però amb la negació tant dels drets d'uns mestres que ja

porten una pila d'anys a Benicarló com de l'adscripció en igualtat de condicions amb la resta de mestres del poble; malgrat que per a tots això no és més que una integració de dos centres públics consensuada per tal de facilitar la reordenació de l'ensenyament primari i secundari a Benicarló.

Però com els terminis se'ls han tirat al damunt els polítics populars al cap davant de la Conselleria d'Educació han menyspreat i han fet reiteradament cas omís a les solucions assenyades donades des de la comunitat educativa d'ací per solucionar aquesta problemàtica sense traumes.

Per això cal que tots els que ens estimen l'escola pública i de qualitat siguen conseqüents i fem nostres les paraules de Raimon "No, Diguem no", i continuem exigint a l'administració educativa que vetlle pel seu ensenyament públic, laic, de qualitat i en valencià i per tant amb la força de la raó demanar que l'escola pública tinga les mateixes condicions educatives que l'escola concertada, evitant així qualsevol tipus de discriminació i injustícia.

Foto denúncia

Aquesta imatge, que ja va eixir en un altre número, dona peu a traure a la llum la problemàtica que existeix entre el nostre ajuntament i els propietaris de la muntanya del Puig, sobre la conveniència o no d'expropiar-la, degut a la no entesa sobre el preu d'aquesta, per protegir les restes del poblament ibèric i tot el seu entorn. Pensem que d'una manera o d'altra l'interès de conservació del nostre patrimoni a d'estar per d'amunt de l'econòmic. És necessari arribar a l'entesa perquè peces com el Kylix del Poblament Ibèric del Puig de Benicarló, una de les peces més valuoses del Patrimoni Històric-artístic no es troben fora de la ciutat. La projecció i el coneixement de la memòria col·lectiva dels benicarlandos a través dels objectes i del seu estudi hauria de ser una prioritat cultural, alhora que serviria d'atractiu per a propis i forans.

Si vols veure la teua Foto-denúncia publicada, envia-la a
La Veu de Benicarló c/ Sant Francesc, 95 Benicarló

Troballa d'un document que mostra l'antiguitat de la festa de Sant Antoni a Benicarló

✎ M. CINTA CURTO. TORTOSA

Cert és que festes com la de Sant Antoni marquen un poble, una comarca...

Podríem dir que els Maestrats (tret de Vinaròs), i els Ports, no serien el mateix sense la festa de Sant Antoni.

Quan comença a celebrar-se aquesta festa?

Ben bé no ho sabem: possiblement fóra una festa precristiana per a celebrar el creixement del dia i que en la vinguda del cristianisme es va encomanar a un sant. El mateix podríem dir de les foguerades de Sant Joan i de les Falles.

Però de la festa de Sant Antoni hem trobat algun tipus d'informació regirant pels arxius de la Catedral de Tortosa: Uns documents atribuïts a Llorenç de Bellmunt (Pulchromonte) que sembla va ser rector de Benicarló.

«...homes e dones e infants de Benigazló tots esperaven la vinguda de nostre rey

Ell, cap al 1267 escrivia: «...homes e dones e infants de Benigazló tots esperaven la vinguda de nostre rey e quan lo veren llançaren cants e clams e acompanyaren-lo fins al centre de la vila e com lo dia era fred anaren a un forn de pa.

»Oferiren al nostre rey pa d'oli (coques?) e lo millor vi. Veent lo rey que molts pobres hi eren fora guaitant dix: "Bo seria que ests homes e madones hagueren part de la festa. Donau també a ells pa d'oli" Los prohoms sortiren e llançaren xichs pans d'oli per a los pobres.

»Veient lo rey que poqueta nit era dix: "Vuy ja es nota lo dia, és de Monseny

Sent Antoni la festa, car la dita diu: per Sant Antoni un pas de dimoni."

»Oferiren al nostre rey pa d'oli e lo millor vi. Veent lo rey que molts pobres hi eren fora guaitant dix: "Bo seria que ests homes e madones hagueren part de la festa. Donau també a ells pa d'oli"

»Llavors los prohoms dixeren a lo nostre rey: "Just seria que poguérem fer cavalcada de cavalls e ases per la vila, puix advocat és lo sant de les bèsties". E lo rey respongué: "Nostra volentat és que en terres novelles de conquesta als

sarraïns festa es faça per Monsenyer Sent Antoni e sia lloat lo sant voltant per la vila, falla es faça a la vila, e cremat sia lo diable enemich».

Llorenç de Bellmunt f. r. 104 A la vista d'aquest text podem deduir algunes coses:

- L'autor escriu en passat. Per tant el fet passà abans d'aquest any i que *lo nostre rey* ha de ser el rei En Jaume I (Montpeller 1208 - València 1276).

- És voluntat del rei que en les noves terres conquerides als moros se celebre la festa de Sant Antoni. Això justificaria la força amb què està arrelada aquesta festa als pobles de tantes comarques valencianes com els dos Maestrats i els Ports.

- Què hem de dir del *pa d'oli*? Són les coques. No cal anar molt lluny de Benicarló per a sentir panoli per a definir aquest tipus de pasta.

- Tradicionalment la festa de Sant Antoni ha començat demanant el permís a l'alcalde. No ho podem fer al rei.

- Són els prohoms el que preguen al rei per la festa. No és el batle o el síndic, no és una persona en concret. Són... Són els majorals?

- Els matxos surten el carrer.

- Es fa una foguerada i es crema el dimoni.

Cert és que la Festa de Sant Antoni se celebrava abans de 1367. Cert és que la festa poc ha canviat, per sort, des d'aquella època, però nosaltres encara tenim un dubte.

Era la festa anterior a Jaume I? Es comença a celebrar a partir d'aquesta vinguda del rei al nostre poble? Podria ser que els benicarlondos d'aleshores ja celebraren la festa, per això tenien les coques fetes i que justificaren la festa demanant el permís al rei? Això de moment no ho sabem.

televisió

Entrevistem, cantant cantant

Qui és Maria Abradelo, el rostre de *Canta, Canta?*

- Quin és el teu nom complet?
- **Maria Abradelo**
- Quants anys tens?
- **Vint-i-cinc anys.**
- Quants en fa que et dediques al karaoke?
- **Ja fa tretze anys.**
- A què et dedicaves abans?
- **Estudiava.**
- Qui et cau millor de tota la gent que treballa amb tu?
- **Som un equip i tots em cauen igual de bé.**
- D'on ets?
- **Sóc de Madrid.**
- T'agrada treballar a Canal 9?
- **Sí, molt.**
- És divertit?
- **Bastant.**
- Què se sent quan el teu programa és quasi el líder d'audiència?
- **Una satisfacció enorme, sobretot per la gent.**
- Què va dir la teua família quan els vas comunicar que anaves a treballar al Canta, Canta i havies de viatjar molt?
- **No és la primera volta que he de treballar fora de casa, ja hi estan acostumats.**

- Has estudiat per estar on has arribat avui?
- **Sí.**
- T'ha costat molt?
- **Ha sigut molt dur, però el treball et recompensa.**
- Et preocupen els problemes dels altres?
- **Sí, molt, i procuro estar al dia dels problemes de la societat. Em posen molt trista l'atur, les drogues o les guerres.**
- Què t'agradaria que et regalassen?
- **Margarides!**
- Tens molt de temps lliure?
- **Lamentablement, el treball no méin deixa quasi gens.**
- Quan és el teu aniversari?
- **El deu d'octubre.**
- Quina música t'agrada més: la clàssica o la moderna?
- **La moderna, no es nota?**
- On vas passar el cap d'any?
- **A Madrid, amb els meus familiars.**
- Vas poder menjar-te tots els grans de raïm?
- **Sí, però em vaig atragantar un poc.**
- Quin és el teu secret per a ser així de guapa?
- **Ser jo mateixa.**
- Tens parella o ets casada?
- **Sí i no respectivament.**
- Et molesta el que alguns diuen de la teua boca?
- **No em molesta en absolut?**
- Descriu el teu cotxe.
- **El meu cotxe és un Opel Astra de color verd botella i amb la matrícula V-2853-FH.**
- T'ha agradat Benicarló?
- **M'ha encantat, la gent ha acudit en massa a les gravacions i ha respost de manera genial.**

Entrevista realitzada per Vanessa Calvo Verge i Vanessa Albiol Cerdà.
Alumnes de 1r C de l'IFP de Benicarló.

el futur del present

ALVAR ANYÓ

Ara, també el plàstic?

Durant els últims anys els responsables de la gestió ambiental, ens han anat omplint els carrers de contenidors per a tranquil·litzar les seues consciències ambientals, al mateix temps que ens donen l'oportunitat de poder fer el mateix amb la inquietud de les nostres. Per a aconseguir-ho, només cal que dipositem la pila, el paper, o el vidre, al lloc que li correspon.

A l'entrada de la Benicarlàndia d'enguany, es varen col·locar dos models de contenidors als quals no estem aveats -gris, per a les llaunes i groc per als plàstics i tetra-brics- Hem de suposar que el fet de deixar-los en un lloc tan concorregut era perquè contemplàrem el futurista i llampant mobiliari urbà, que un dia o altre donarà un to més colorit als nostres carrers. Però també perquè ens anem fent la idea que els haurem d'omplir com cal.

No estarem, com vulgarment es diu, començant la casa per la teulada ?

Nosaltres com a bons ciutadans, responsables i obedients, quant arriba l'hora, ens haurem d'organitzar una altra vegada i deixar de banda els nous residus que se'ns demanaran, per a després dipositar-los en el seu lloc escaient.

Una de les lleis fonamentals de l'ecologia urbana, és l'anomenada de les tres RRR -Reducir - Reutilitzar - Reciclar-. Bé està complir (i fer complir) la tercera R. Però no estarem, com vulgarment es diu, començant la casa per la teulada ?

més ràdio

EMISSORA MUNICIPAL

el mussol

EL MUSSOL

Espai en blau!

El mussol després de l'entrada en funcionament de la tant desitjada zona blava, sobretot per l'equip de govern municipal popular i algun que altre comerciant enganyats per les seues hoances, hi fa una valoració crítica de l'espai blau salvador d'economies locals.

El mussol ha començat a escoltar veus d'éssers humans que comencen a qüestionar aquesta O.R.A. com dinamitzadora del comerç benicarló perquè "dona una mala imatge de la ciutat amb els seus carrers principals vuits de cotxes, ja que aquests es concentren als descampats de la plaça de la Constitució o i de la Pista Jardí

El mussol no comparteix la visió d'alguns humans que valoren com negativa la zona perquè allunyen als possibles consumidors de fora del poble, fent-los fugir de Benicarló per a no pagar una pesseta per minut d'aturada; ja que fins l'entrada d'aquesta zona de pagament els

foranis, i els d'ací també, els calia anar a aquests descampats perquè el centre ja estava ocupat pels vehicles abans d'obrir les tendes, bancs, mercat, etc.

El mussol creu que ara per ara la zona blava només atempta contra el caràcter històric dels humans cadufers, ja que a aquests els dol molt desprendre's d'uns quants duros per a pagar l'aparcament del seu vehicle i per tant prefereixen deixar-los allí on no els cal pagar.

Ara bé el mussol creu que l'ajuntament es va precipitar una mica a l'hora d'executar aquest projecte, ja que tret de la plaça Sant Bertomeu on la seua ordenació en bateria siga correcta, en canvi a la resta de carrers només s'hi va pintar les línies blaves corresponents a l'amplada d'un vehicle, per cert una mica exagerada, però ningú es va preocupar de distribuir aquest espai també en relació a la seua llargada per tal de guanyar més llocs profitables, així ara de vegades segons

la manera d'aparcar es fa perdre espai per a altres cotxes.

Al mussol li ha sobtat també com l'ajuntament no ha previst solucionar el lloc que ocupen les motos, ja que fan ús d'un espai blau sense pagar res a canvi, produint un agravi comparatiu amb els éssers amb vehicles de quatre rodes.

Al mussol també li ha semblat curiós com la zona blava és poc ecologista ja que s'ha senyalitzat l'espai destinat als contenidors de recollida de fem, però en canvi l'espai destinat a contenidors per al reciclatge no ha estat delimitat, serà que hi necessitaven una pintura verda que no tenien?

Però el que no ha solucionat la zona blava és l'aparcament en doble fila de molts vehicles quan s'hi aturen un moment davant el banc, Muxola, etc i que segueixen dificultant el transit.

La Veu de Benicarló

Fitxa de subscripció

NOM

COGNOMS

DOMICILI

POBLACIÓ

CP

TEL.

Se subscriu a *La Veu de Benicarló*, per l'import de: 4.680 pts (52 números, anual, bonificació 10%), 2.470 pts (26 números, semestral, bonificació 5%) prorrogable si no hi ha ordre en contra. Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 1.000 ptes semestrals o 2.000 ptes anuals.

Forma de pagament: Domiciliació bancària Xec bancari nominatiu adjunt

Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària o el xec nominatiu per **4.680 pts** (52 números, anual) o **2.470 pts** (26 números, semestral) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura:

,

d

de 199

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA

ADREÇA

POBLACIÓ

CP

NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE

Codi de Compte Entitat

Sucursal

Control

Compte número

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a *La Veu de Benicarló*.

Signatura:

,

d

de 1996

La Universitat Jaume I de fensarà , amb un advocat especialista, la definició de "llengua catalana"

breus

El rector de la Universitat Jaume I, Fernando Romero, i la Consellera de Cultura i Educació, Marcela Miró, han mantingut una reunió per tractar d'arribar a un consens per la inclusió dels termes "País Valencià" i "llengua catalana" en els estatuts de la institució universitària.

L'equip de govern de la Universitat ha donat suport total al rector per a la defensa d'aquests termes i ha expressat que la Universitat buscarà un assessorament jurídic

especialitzat per la defensa d'aquest cas que l'enfronta amb el govern Zaplana.

L'equip de govern de la Universitat ha donat suport total al rector per a la defensa dels termes "llengua catalana" i "País Valencià"

Per la seua banda el portaveu del PSOE, Jesús Huguet,

ha declarat que els estatuts de la universitat "no substitueixen la denominació de l'Estatut d'Autonomia" sobre la llengua dels valencians quan assenyalen que "el terme científic és català, perquè és la universitat la que té les competències científiques i la denominació científica és llengua catalana". Respecte dels estatuts que denominen al territori com a País Valencià, Huguet ha indicat que és "una referència sociològica".

Una jove de Benicarló de 21 anys fa 7 dies que ha desaparegut.

Gemma Punzano Sánchez falta del seu domicili des del proppassat dimecres 8 de gener, quan va abandonar la casa perquè anava a fer un encàrrec. La jove se'n va anar amb el cotxe de sa mare, un Skoda de color gris, matrícula CS-3087-V, i encara que podria dur una gran quantitat de diners (que ha extret del compte familiar), no va agarrar roba ni el document d'identitat.

opinió

És lamentable que el diputat del PSOE Huguet qualifique actualment que "la supressió dels termes és una imposició inacceptable" ja que els estatuts de les universitats d'Alacant i de València es troben a l'alt tribunal constitucional precisament perquè en el seu dia el PSOE també va considerar inadmissible que en els esmentats estatuts aparegueren les referències de "llengua catalana" i "País Valencià". Ara, Huguet i el seu partit han perdut la memòria incomprendiblement ja que la política de limitar la màxima institució acadèmica com és la universitat va ser objecte de censura, per aquests termes, com ara ha fet el PP.

La denominació de la llengua que parlem els valencians com a catalana no respon a una posició subjectiva sinó a una concepció estrictament científica. Per tant, es desprén que no és un tema opinable, sinó que respon a una veritat científica acceptada per totes les universitats del món.

És més, si mirem l'entrada "valencià" en el diccionari que acaba d'editar en la seua segona edició la Conselleria de Cultura veurem que

defineix aquest terme com a "dialecte de la llengua catalana que es parla a la major part de l'antic Regne de València". Si la Conselleria de Cultura ho té tan clar, per què nega les seues pròpies afirmacions contingudes en aquest diccionari que no ha fet més que copiar la definició que consta en el diccionari de la Real Acadèmia Espanyola de la Llengua.

Això de portar les qüestions científiques als tribunals, la història ens demostra que a la curta o la llarga no ens du a bon camí

Això de portar les qüestions científiques als tribunals la història ens demostra que a la curta o la llarga no ens du a bon camí, se perden uns munts d'anys, inclús segles per a finalment reconèixer la veritat. Si voleu podem recordar el cas Galileu entre molts d'altres.

Joaquim Llorach

Els diputats no han de declarar a Hisenda un dels plusos que perceben.

Els serveis econòmics de les Corts han adreçat un escrit als 89 diputats on se'ls notifica l'import de les quantitats ingressades al llarg de 1995 en concepte de dietes i quilometratge de cara a la declaració de la renda de cada un dels parlamentaris. La suma, de prop d'un milió de pessetes, encara que en alguns casos supera el milió i mig, no s'ha de declarar a Hisenda, ja que es considera una compensació per despeses derivades del seu treball parlamentari.

ESTELLER IMPORT

Benicarló
47 17 08

Vinaròs
40 07 68

AUTO ESTELLER

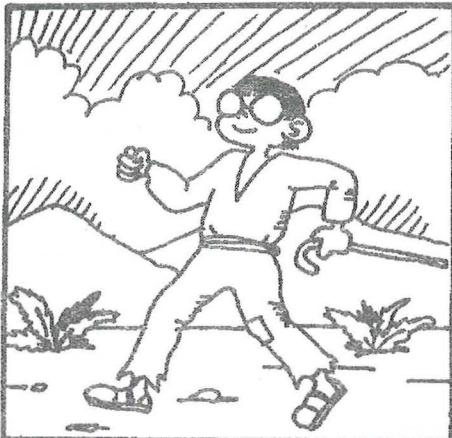

Benicarló
47 17 08

Vinaròs
40 07 68

el còmic de Xavier Burriel

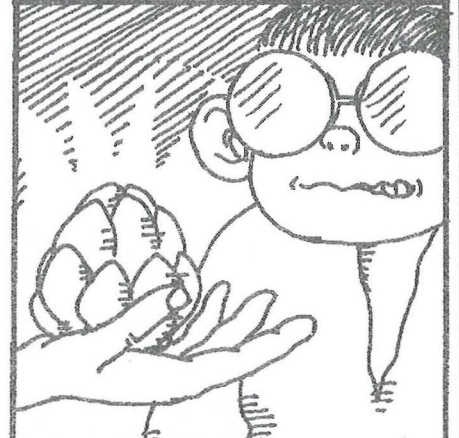
Avui: en Xavi i la carxofa màgica

FA MOLTS ANYS, EN UN TEMPS DE MOLTA FAM, VIVIA A BENICARLÓ UN XICOT MOLT ÈIXERIT.

UN DIA VA TROBAR UN VELL QUE LI DEMANÀ AIGUA I ELL COM ERA MOLT GÈIBERDS LI VA DONAR.

COM A AGRAMENT EL VELL LI DONÀ UNA CARXOFA EL JOVE SAVIA QUE ERA UN PEQUET AMARG PERO TENIA FAM I LA VA ACCEPTAR...

EN ARRIBAR A CASA COM SOLS TENIA UNA MICA DE SAL I OLI, LA VA TORRAR i LI VA SURTIR UNA RECEPTA EXPLOSIVA !!

AL CAP DELS ANYS EL JOVE VA TRIUNFAR A LA TELEVISIÓ COM A CUINER PLOF

LA MEJOR PROGRAMACION DE LA COMARCA

Jose Maria Año Vañó

Director

Plaza Mercado, 1 - Tel. y Fax : 471432 12580 Benicarló

comarca

La Unió de Llauradors del Maestrat en contra de la nova taxa rústica o urbana en el cadastre

UNIO DE LLAURADORS

La Unió de Llauradors i Ramaders-COAG del Maestrat rebutja de forma rotunda la taxa creada pel govern per a la inscripció i acreditació de béns de naturalesa rústica o urbana en el cadastre pel que suposarà una minoració de les rendes dels llauradors i ramaders valencians. La Unió del Maestrat advoca per l'exoneració d'aquestes taxes per a tots els llauradors i ramaders que estan afiliats al règim especial agrari de la Seguretat Social agrària o al règim d'autònoms agraris.

La Unió del Maestrat advoca per l'exoneració d'aquestes taxes per a tots els llauradors i ramaders que estan afiliats al règim especial agrari de la Seguretat Social agrària o al règim d'autònoms agraris

En l'article 33 de la Llei 13/96 de desembre de Mesures Fiscals Administratives i d'Ordre Social (BOE 31-12-96), es creen les taxes per inscripció i acreditació cadastral, la quantia de la qual puja a les següents quantitats: 500 pessetes per cadascuna de les parcel·les rústiques inscrites (per això

també s'entenen els canvis de conreu o aprofitament en els béns immobles de naturalesa rústica. Aquestes taxes suposen per exemple en el cas d'haver d'acreditar 20 parcel·les (és indistinta la seua dimensió) un cost de 10.500 pessetes. A l'hora de rebre una ajuda, a molts llauradors amb la nova taxa ni tant sols li compensarà la concessió d'aquesta.

Les taxes afectaran especialment a aquells llauradors que treballen explotacions amb parcel·les de poca dimensió i nombroses, ja que es fixen en base a les parcel·les i subparcel·les que s'inscriuen o s'acrediten en el cadastre.

L'aprovació d'aquestes taxes, que graven segons el nombre de parcel·les rústiques inscrites, entra en contradicció amb la Llei de Modernització de les Explotacions Agràries que tenen com objectiu fonamental el foment de l'agrupació de les explotacions per a fer-les rendables i competitives. A més, resulta tot un contrasentit que si un llaurador o ramader paga en el registre de la propietat per la inscripció normal, torna a pagar de nou amb aquesta taxa imposada pel govern.

El Consell Econòmic i Social (CES) a més de rebutjar amb caràcter general tant la proliferació de taxes com el procediment de regulació ha considerat que aquestes taxes són improcedents, per no beneficiar en res als titulars i ser una obligació imposada.

Valoració d'UGT sobre l'IPC de desembre al País Valencià

Conegudes les dades de l'IPC de desembre la UGT manifesta:

1.- L'IPC al País Valencià creix un 0,2 %, una dècima menys que el mateix mes del 95 i situa la inflació anual en el 3,1 % (una dècima menys que a la resta de l'estat, i tres menys que la previsió del Govern).

2.- Cal destacar que els increments més importants es produeixen en Alimentació i en el grup d'altres, com sol passar en el més de desembre. És significatiu l'augment en tabac, en habitatge i com a conseqüència dels preus de la gasolina, en el grup de transports.

3.- A judici de la UGT, l'evolució positiva dels preus permet que el Banc d'Espanya pugui baixar els tipus d'interés, possibilitat avalada per la recient apreciació de la pesseta. Malgrat tot la possible baixada dels tipus d'interés hauria de ser perceptible no sols pels clients bancaris professionals, sinó també pels consumidors.

4.- El compliment de l'objectiu fixat pel tractat de Maastricht dependrà bàsicament de què la resta de països no disminueixen.

5.- La UGT vol destacar que es manifesta clarament que la moderació salarial practicada pels Sindicats és adequada i que era una fal·làcia afirmar que els increments salarials moderats suposaven tendències a l'alça de la inflació.

6.- Finalment, UGT considera la necessitat de què els grans beneficis empresarials es destinen a la inversió productiva i a la creació d'ocupació i no a inversions especulatives.

estudio

Fotos en una hora

Atención novios, regalamos un sensacional video de boda

Plaza Mercado, 1 Tel. y fax 47 14 32 • 12580 Benicarló

llibres

JOSEP MANUEL SAN ABDON

Sense llibertat

J. ALFONS GIL ALBORS.

(1996).

Barracó 62.

Alzira. Edicions Bromera.

Col. Bromera/Teatre nº 16. 950 ptes

No ha tingut massa sort com a autor teatral Joan Alfons Gil Albors; l'actual Director General de Teatre de la Generalitat Valenciana no s'ha mogut mai pels cercles del valencianisme cultural i per això la seua obra en català no ha tingut mai massa ressò; d'altra banda la seua obra en castellà, per ser un autor que mai no ha sortit de València tampoc no ha tingut un excés de eco en les terres de parla castellana.

Però Gil Albors que de jove va jugar de porter amb el mític equip de l'Alcoià, aquell que tenia tanta moral, l'ha conservada per a escriure una àmplia obra en les dues llengües, amb moments de molt bona qualitat com en la recentment reeditada "*Barracó 62*", amb la que l'any 1963 va guanyar el premi "Joan Senent" de teatre, concedit per la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de València.

L'acció de "*Barracó 62*" transcorre en el microespai d'un barracó d'un camp de concentració, allí s'hi troben diversos personatges; Johnal, tancat per covard ja que s'havia negat a avançar cap a les trinxeres enemigues amb la baioneta calada; Theodor, objector de consciència, l'únic enllaç amb la idea religiosa; Stolz, un idealista empeltat de revolucionari i arrebossat d'orgull i ambició; Frau, homosexual; Stum, negre, lladre que

robava per menjar i discriminat pel seu color, i David, el kapo, una mena de caporal, imposat per la Torre de Govern, que teòricament els protegeix, però que en realitat els humilia i els esclavitzava per a treure'n profit.

No hi ha a l'obra cap referència temporal, el barracó és un símbol de qualsevol societat que viu sense llibertat, regida des d'una Torre de Govern, que representa un poder sobrenatural. I dintre d'aquesta societat s'estableixen també relacions de dominació; David s'imposa als demés i s'alia amb Theodor perquè fa viure als altres falses il·lusions, són també ells qui bategen i construeixen una història als nousvinguts com Rein.

La societat que presenta "*Barracó 62*", és una societat sense esperança, els personatges creuen que més enllà de la balla del camp de concentració tampoc hi ha llibertat. És una societat completament deshumanitzada, fins al punt que quan els visiten les dones tancades en un altre camp, per tal de satisfer el seu desig sexual, un dels personatges diu que és l'única nota humana que hi ha en aquell món.

Tot i això l'obra deixa obert un camí a l'esperança, com l'amor que naix entre Rein i Raquel; o l'arribada al barracó de Kind, que anuncia que darrera de la balla del campament ell no ha vist cap carceller, sinó un camperol amb un barret de palla i un camp ple d'espigues, i es nega a obeir les ordres del soldat.

"*Barracó 62*" és una obra dintre de la línia existencial del teatre de l'època, però que planteja unes qüestions encara actuals.

els dies gloriosos

JOSEP MANUEL SAN ABDON

Carlos Núñez

Una de les sorpreses musicals més interessants ha estat descobrir en les últimes setmanes un músic gallec, Carlos Núñez i el seu esplèndid disc "*A irmandade das estrelas*", la tradicional incomunicació entre les diferents cultures de l'estat espanyol ha fet que desconeguérem aquest gaiter que ha actuat al món sencer, des dels Estats Units fins al Japó, acompanyant artistes de la talla de Bob Dylan i del qual "*Los Angeles Times*" ha escrit <<Si fora possible convertir-se en estrella del pop interpretant música tradicional amb gaita i flauta, Núñez seria l'home.>>

En "*A irmandade das estrelas*" trobem que col·laboren amb Carlos Núñez un autèntic pomell d'estrelles; Luz Casal, Ry Cooder, The Chieftains, Kepa Junkera, Nightnoise, Dulce Pontes, Rafael Riqueni, Vieja Trova Santiaguera... Trobem al disc el cant al sol naixent, al mantell estrellat de la Via Làctia, als núvols arrossegats pel vent, a les paraules de Rosalia de Castro o als esmoladors d'Ourense. Com ha escrit l'escriptor Manuel Rivas: <<Que todo iso està aquí convocado por Carlos Núñez nesta irmandade de estrelas. A tal foi soñada, Galicia é aquí América, mar celta de Irlanda, cálido sur de guitarra xitana... Galicia é Galicia cando é todos os mundos. Un fogar onde hoxe, os soños se fan música para non morrer de frío.>>

los profesionales de
Nursing
cuidaremos como lo
haría usted mismo de
sus ancianos
o enfermos...

observatore mundano

J. R. RAMÍREZ

La loa

En este poble senyors
tenim un loero oficial
tan amic dels que manen
que es incapaç de criticar.

Per això li dic a este home
que se'n vaja a pasturar
bures, vaques i matxos
i tot los demés animals

Ta ra ra taaaaa
ta ta taaaa
ta ta taaaa
ta ta taaaaa
ta ra ra taaaa
ta ta taaaa
ta ta ta ta ra ra
ta ra ra.

solidaritat

VIII Premi de contes Xavier Arín

L'Associació Cultural Alambor convoca el seus VIII Premis de Contes Xavier Arín, amb la finalitat d'estimular la creació literària com també l'estima per la natura i la pau.

El jurat està actualment estudiant la gran quantitat de contes presentats pels alumnes dels distints col·legis de la ciutat de Benicarló i de tota la comarca.

El lliurament del premis s'efectuarà el 5 de febrer de 1997, dins dels actes del Dia Internacional de la No

Violència, a la sala de conferències de la Caixa Rural de Benicarló.

El lliurament serà el 5 de febrer a la sala de conferències de la Caixa Rural

El jurat està format per les persones següents: Àlvar Anyó, Teresa Burguillo, Francesc Flos i Xavier Rodríguez.

EL TELÈFON DEL CIUTADÀ

- ✓ Les voreres del camí Convent rellisquen molt quan plou. L'altre dia vaig haver d'arreplegar una persona, i no era vella per una esbarada que va pegar sense xafar una pell de plàtan.
- ✓ Em pregunto per què han de ser tan necessàriament cutres les telenovel·les valencianes.
- ✓ Vaig llegir el telèfon del ciutadà de la setmana passada i tenen tota la raó del món. Quin fàstig d'arribada de Reis d'Orients a la nostra ciutat! Per la tele, a d'altres ciutats es van banyar i no els va passar res.
- ✓ M'agradaria saber per quina raó han llevat els espills de les cruïlles d'alguns carrers. Què volen provocar algun accident?

El vostre telèfon és el 47 53 60

Hem posat a la vostra disposició un contestador automàtic perquè hi deixeu les vostres opinions, queixes i suggerències. Cal que deixeu el vostre nom i número de document d'identitat (aquestes dades seran confidencials).

el racó dels lectors de La Veu de Benicarló

Davant les constants demandes dels nostres lectors per instaurar una secció on debatre els temes d'actualitat, els que fem La Veu de Benicarló hem decidit concedir-los aquest desig ara que els Nadals, temps de concòrdia, ja han passat i convertir aquesta plana en el 'El racó dels lectors de La Veu de Benicarló' perquè tots els benicarlandos puguen fer sentir la seua de Veu

Sra. Directora:

Aquestes festes he vist a Canal 9 un programa sobre què esperaven les persones grans i els xiquets dels Reis Mags. Les persones grans van parlar totes en valencià i els menuts tots en castellà. És la moda d'ara a la nostra TVV. Quan desapareguen els adults valencians seran adults aquests xiquets castellans que a hores d'ara els dirigents de Canal 9 exposen com a models per als xiquets i pares actuals i futurs. És un model Zaplana.

M. del Mar Martí

Sra. Directora:

Per estrany que parega vull aprofitar-me del seu setmanari per contestar un article d'opinió aparegut a un altre setmanari local (o multilocal, o semicomarcal, no ho sé) que casualment va caure a les meues mans. I és que no vull ni tan sols participar en aquell per fer sentir la meua veu.

Bé, docs resulta que un tal Teudo Sangüesa va fer la setmana passada un article d'opinió parlant sobre les llibertats de pensament, d'expressió i d'escriptura que suposadament tots hem de respectar i lliurar per mantenir. Sembla que fins ací molts estarem d'acord amb açò, però el que em sembla de vergonya i el que m'ha fet escriure-li aquesta carta és la poca memòria o la poca vergonya d'un senyor que no recorda que no fa tants anys ell va estar a punt d'expedientar (i segur que es va quedar amb les ganes) un professor del nostre institut quan ell era l'Il·lustríssim i Distingit Senyor Director. No recorda vosté, senyor Teudo, que un company seu (oh! perdone l'atreviment, un subornidat) no compartia les seues opinions sobre la diferència entre educació i ensenyament i algú (qui va ser?) va filtrar una nota explicativa adreçada al professorat i només al professorat i per aquest motiu, per expressar unes idees diferents va estar a punt de ser expedientat? Si aquestes opinions del Sr. Teudo volen dir que ha canviat el seu tarannà intolerant i hipòcrita, endavant i benvingut, si no, parle vosté d'altres coses i no ofenga la intel·ligència i la memòria de la gent que hem conegut la seua trajectòria.

Moltes gràcies.

Un exalume tolerant de l'I.B. Ramon Cid

Sra. Directora:

Quina sort hem tingut. Des de fa unes poques setmanes sant Alfred Rodríguez Picó el tornem a tindre a la tele i per sort des que està ell ens ha enviat un munt de borrasques i ventades que han netejat un poc el poble perquè si no, senyor alcalde, ja ho sap, el poble està molt brut.

Ara, senyor alcalde, com toca sant Alfred ens ha enviat les calmes de gener i no plou i no fa vent, llavors, qui netejarà els carrers?

Senyora directora, esta carta pareix que siga per a l'alcalde, però jo li l'envio a vosté, a la millor, així la llig.

L'altre dia, ma filla per no anar més lluny va arribar a casa empastifadeta, ja sap de què, no? Com vosté sempre va en cotxe no sap el que és xafar-ne una, però els que van a peu...

Un veí

Sra. Directora:

Que vinga Canal 9 a Benicarló està molt bé, sobretot si aprofiten el viatge i amb la roulotte de l'Abradelo envien el càmera i el periodista per contar la fira de sant Antoni, però que tallen tres dies el centre del poble és una miqueta dur.

lo fari

Llibreria • Papereria • Copisteria

Fotocòpies • Còpies de plànols • Enquadernacions

Còpies Color

Consumibles de la marca d'impressores HP

Pl. Constitució, 5 • Tel-fax 47 5698 Benicarló

cristal - 1, s.l.

Aluminios

Persianas

Cristales

Ángel Gilabert Rodríguez

Corts Valencianes, 15 bajos
Teléfono y Fax 964 / 47 11 67

12580 BENICARLÓ (Castellón)

en off side

de diumenge...

RODOLFO SERRANO I FRANCESC DELCASTILLO

Per què qualsevol dia deixaré d'anar al futbol per sempre més

Potser del que diré ara me'n penediré de seguida, molt possiblement. Però tot el que en aquests moments d'incertesa passa pel meu cervell és tèrbol, boirós, llefiscós, punxant i continu, tot alhora. Els esdeveniments que com a soci del C.D. Benicarló he viscut de prop la darrera setmana han amargat la meua plàcida i senzilla existència. Des de l'Assemblea que es va fer divendres passat fins ara mateix tinc un neguit que no em deixa concentrar-me en res i que no em permet d'agafar el son fins que el cos cau abatut. I parlo tan seriosament com en sóc capaç. Tinc molts dubtes. Per un costat penso que el futbol l'hem de mantenir els socis, els qui hi acudim els diumenges a entretenir-nos, per un altre raó que no hem de ser sempre els mateixos els qui hem de passar les males estones. Opino que una entitat ha de ser una vàlvula d'esbargiment, de diversió, de contacte amb gent, tanmateix també crec que si tots hi col·laborem les coses seran més fàcils. El cas és que el meu estat d'ànim és a fregar de terra, tal vegada més avall. Quan tens el cap embotat com jo ara tot és i no és absurd i opressor.

A l'Assemblea Extraordinària hi vam acudir una vintena bona de socis, uns deu aficionats, tres periodistes, la major part de la plantilla de jugadors, el regidor d'esports i l'expresident. Agustí Ruiz va presentar la seua irrevocable renúncia al càrrec i després va ser literalment bombardejat a preguntes, que si quant s'havia cobrat per les baixes d'Adell el Canareu, que si com estaven els comptes... El bon home se'n va sortir amb moltíssima dignitat sense rebre ni una paraula d'alé ni una miser gest d'agraïment per part de ningú. He assistit a molts esdivents d'aquesta mena, però cap tan lúgubre com el del dia 10. Quan algun president ha dit que volia abandonar l'entitat, era norma general encoratjar-lo a seguir, prometre-li tot

l'ajut del món i fins i tot aclamar-lo com a un Jesulín qualsevol. Però res d'això no es va viure al Casal Municipal, tan sols criar mala llet i posar-se ben nerviós. No vaig tenir més remei en sortir que anar-me'n al Cactus a ofegar amb alcohol els meus neguits.

A partir d'aquests moments tot ha estat parlar amb uns i amb altres, i el meu cap es martellejat per conceptes tan rimbombants com desfassament pressupostari, números rojos, baixes federatives, mensualitats endarrerides, diners, diners i diners. I més diners i més diners. He sentit massa de prop la fortor de les clavegueres del futbol dels pobres i no em ve de gust tornar-la a ensumar.

No tinc gens de ganes de veure futbol i només m'abelleix engegar-ho tot a rodar. El meu dubte tan sols el manté viu la forta personalitat de Paco Escura. Admiro molt aquest home, que creu a ulls clucs que el pegar-li patades a una pilota vestit amb una samarreta roja és un acte de patriotisme local, que es desvia per treure perres de baix les pedres, que no té gens de peresa i que no abandona la nau siga qui siga el capità. Si no fos per ell no en tindria cap d'incertesa.

Si tenir afició al futbol m'ha de suposar (com m'ha suposat durant massa anys) disgustos, pèrdua de salut, trifulques familiars, insomnis i malsons, que es creme tot. Formar part d'un col·lectiu lúdic t'ha de suposar, òbviament, algun sacrifici, però ara mateix, a la balança satisfacció-decepció el segon plat és ple de plom i el primer ben lleuger.

Per si no torno més al futbol, per si torno i no em deixen escriure més en aquesta revista per les bajanades que dic i per si per una d'eixes la setmana vinent vosté no troba La Veu enlloc, adéu i gràcies, moltes gràcies. Snif. I si no, fins la setmana vinent, que també podria ser.

El Benicarló s'allunya dels llocs de promoció definitivament

El Benicarló va tornar a perdre, al camp de l'Albuixec (2-0) i en els darrers sis partits només ha aconseguit sumar la important quantitat de tres punts, contra el cuer concretament. Es juga bé, es controla, hi ha domini sobre l'adversari i fins i tot ocasions de gol... però com diria el genial Chiquit de la Calzat els nostres davanters no marquen ni fent de porteria l'arc de Sant Martí (no puido, no puido).

Si no fóra perquè hom veu que els futbolistes corren com a esperitats els noranta minuts, diria que tenen el cap més ocupat en qüestions crematístiques que en afers esportius.

A Albuixec ja no es van desplaçar els canareus que quedaven a la plantilla, és a dir, León, Juanjo, Maza i Castro. A cada bugada perdem un llençol, un joc sencer en aquest cas. Tots quatre s'han atipat de veure que la situació no millorava i aquest diumenge es van decidir a trencar la ferma solidaritat que fins ara els unia als seus companys. Actualment són dotze els jugadors que queden al primer equip, si comptem que dos d'ells fan de porters no hi haurà més remei que posar de titulars alguns juvenils.

Malgrat això el Benicarló és cinqué a dos punts del segon (que té tres partits menys, ojo). Diumenge vinent, al Municipal de la Carxofa, a partir de les 4 s'espera la visita del Segorbe i ja veurem quin equip es podrà fer. Si per una d'aqueixes no hi vaig, que podria ser, vosté no patesca que ja li preguntaré a mon sogre com han anat les coses.

Però clar, l'actualitat del nostre club passa pels darrers esdeveniments que s'han viscut des de la dimissió del president Ruiz i les posteriors gestions dutes a terme pel regidor d'obres i serveis per tal de donar-li remei al tema formant una Junta Gestora.

Definitivament serà Isidro Coello qui se'n farà càrrec de la presidència del club, es veu que ben acompanyat per alguns hòmens de futbol de molt de pes específic. Li desitjo des d'ací molta sort, tota la que es puga.

bàsquet

El Benicarló va obtindre una còmoda victòria enfront del Torrent

✍ REDACCIÓ

El líder de la segona femenina a penes va tindre problemes per guanyar a un rival que ocupava l'última posició de la taula classificatòria.

Després del descans, el Benicarló va començar a forçar la màquina i amb la seua reacció va aconseguir guanyar distàncies en el marcador.

El C.B. Benicarló, amb un resultat de 33 - 61 va obtindre

una còmoda victòria enfront del Torrent.

El primer període va resultar prou igualat encara que l'experiència del Benicarló li va fer mantindre's per davant en el marcador.

Després del descans, el Benicarló va començar a forçar la màquina i amb la seua reacció va aconseguir guanyar distàncies en el marcador.

L'equip d'Aran va eixir amb les següents jugadores: Montse, Mar, Pepita, Mònica, Núria (cinc inicial), Ana i Raquel.

bàsquet

El Benicarló abandona l'última posició de la classificació

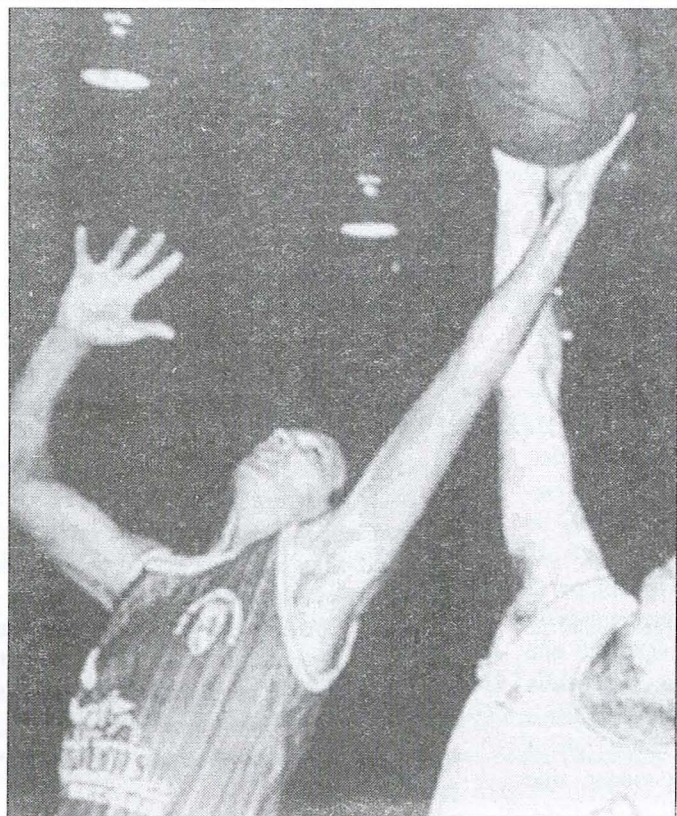
✍ REDACCIÓ

El Benicarló va aconseguir abandonar l'última posició de la classificació gràcies a la tercera victòria de la temporada. L'equip derrotat va ser l'Alcora Bàsquet Club. L'equip del Benicarló va donar un gran espectacle davant de l'afició que en acabar va rebre un gran aplaudiment per part del públic.

El Benicarló va començar el derby molt concentrat, fet que va suposar que immediatament aconseguira una gran diferència en el marcador.

L'Alcora per la seua part va intentar per tots els mitjans frenar la inspiració ofensiva del seu rival, que va tindre en Pellicer al seu millor jugador. L'aler benicardando va estar imparable i, amb 25 punts (15 d'ells com a conseqüència de 5 triples) va ser l'estrella de la jornada.

La impotència de veure com el Benicarló mantenia el seu encert en el joc va acabar d'afonar l'Alcora.

AGENDA ESPORTIVA

ACTIVITATS DEL CAP DE SETMANA
ORGANISME AUTÒNOM D'ESPORTS

CLUB DE FUTBOL BENIHORT

EN EL CAMP DE FUTBOL DEL C. P. JAUME I

DISSABTE 18 DE GENER

A LEVINS F.7

A LES 11 H:

C. F. BENIFORT "A" - C. F. BENIHORT "B"

A LES 16.15 H:

C. F. BENIFORT "C" - C. F. SANT RAFAEL

A LES PISTES D'ATLETISME

DISSABTE 18 DE GENER

INFANTILS I CADETS

A PARTIR DE LES 14.45 H:

C. F. BENIHORT "A" - A.T. ONDENSE "A"

C. DEPORTIVO BENICARLÓ

EN EL CAMP DE FUTBOL MUNICIPAL

DIUMENGE 19 DE GENER A LES 16.30 HORES

Lliga preferent Grup Nord

C. D. BENICARLÓ - C.D. SOGORB

FUTBOL-SALA

DISSABTE 18 DE GENER,

A PARTIR DE LES 18.45 HORES

AL PAVELLÓ POLIESPORTIU MUNICIPAL

SENIORS PRIMERA DIVISIÓ

PROYASTEC ALFS - T. CORTADA MAS LLAÓ

BÀSQUET

SENIOR MASCULÍ

AL PAVELLÓ POLIESPORTIU MUNICIPAL

DISSABTE 18 A LES 16.30 HORES

SÈNIORS SUB 21

C.B. BENICARLÓ - C.B. BORRIOL

DIUMENGE 19 A LES 10.00 HORES

JÚNIOR MASCULÍ

C.B. BENICARLÓ - A.B. ALMASSORA

SÈNIOR FEMENÍ

C.B. BENICARLÓ - ALAQUÀS

handbol

Problemes per al C. H. Benicarló

REDACCIÓ

CLUB HANDBOL FLORIDA: 29
C. H. BENICARLÓ: 15

Tan sols cal fer una ullada al marcador final d'aquest encontre per a adonar-se que les festes nadalenques no li han sentat gens bé a l'equip Senior Masculí d'handbol de la nostra localitat. La veritat és que per a aquest equip no podia començar l'any amb pitjor peu, ja que en aquest partit jugaven el primer classificat (el C.H. Benicarló) contra el segon (C.H. Florida). Després d'aquest resultat els benicarlandos han baixat fins a la cinquena posició, mentre que el C.H. Florida se situa en primera posició en solitari.

Després d'aquest resultat (C.H. Florida 29 - C.H. Benicarló 15) els benicarlandos han baixat fins a la cinquena posició, mentre que el C.H. Florida se situa en primera posició en solitari.

El partit en si va tindre poca història. La veritat és que poques coses es poden fer quan s'està gairebé un mes sense entrenar, amb mig equip al llit en febra i l'altre mig encara recuperant-se de les festes. Si a més a més hi afegim que el C.H. Florida és un rival que s'havia reforçat molt des que va jugar ací a Benicarló ja fa uns mesos tindrem totes les claus per a poder entendre aquest resultat.

Ja ens tenen acostumats els xics de l'equip sènior a aquestes coses. Quan millor estaven jugant, situats de líders i amb moltes possibilitats de fer un gran paper aquest any, sembla que els ha entrat la por dels guanyadors, i amb un parell de actuacions desastroses han perdut molt de tot allò que ha costat tant d'esforç aconseguir.

TV CARLÓN

Méndez Núñez, 91
Telf. 47 35 44
BENICARLÓ

LA NOSTRA TELE

la claca

ÀLEX GOZALBO I BELTRAN

La mar d'esportiva

Benicarlàndia va arribar durant les passades vacances de Nadal a la seua sisena edició. Els xiquets i les xiquetes de Benicarló van tenir l'oportunitat de gaudir d'un parc de Nadal "la mar de divertit". És el moment de començar a plantejar-nos el futur d'aquest parc de Nadal.

Les idees comencen a esgotar-se. Els responsables de Benicarlàndia han entrat en la perillosa dinàmica de repetir-se cada any. L'ajustat pressupost és l'excusa perfecta per amagar un principi bàsic: l'originalitat té un límit. Les bones intencions ja no serveixen per a donar el salt definitiu i les activitats (especialment les esportives) ja no sorprenen ni la Isabel Gemio. L'única nota positiva de l'edició d'aquest any ha estat la creació d'un rocòdrom permanent.

Els duros a quatre pessetes ja no existeixen. El canvi de mentalitat ha de produir-se un dia o un altre, per què allargar-ho més? És el moment de deixar entrar les empreses privades a Benicarlàndia. Açò, contràriament al que pensen molts, no trencaria l'encant del parc. La penetració publicitària, si s'adopten les mesures de prevenció necessàries, deixarà verge l'esperit de la celebració.

És Benicarlàndia "la mar de divertida"? Certament qualsevol xic o xica que estiga a la mitjana d'espitació infantil no tarda ni mitja hora en preguntar-se on és la resta del parc. Les activitats esportives s'han reduït en els darrers anys a una simple continuació del que fan durant tot l'any. No hi ha novetats atractives. No existeix la possibilitat de practicar esports nous i espectaculars.

Cal que li donem a tots els xiquets i xiquetes benicarlundos l'oportunitat de practicar aqueslls esports que, generalment per

motius econòmics, no són habituals als patis dels col·legis benicarlundos. Açò tan sols es pot aconseguir si deixem que diverses entitats privades patrocinen el seu cost. Què més dona si a les tanques posa el nom d'una gran multinacional en lloc de l'epígraf "Ajuntament de Benicarló"?

Una cosa no lleva l'alta. Tota aquesta inversió publicitària no hauria de soterrar el veritable esperit amb el qual es va crear Benicarlàndia.

Jo ho veig així: si un xiquet no vol veure's la llet li poso dues culelrades de cacau i tots contents. Tan sols cal que veiem la resta de parcs de Nadal de l'estat. Tots han obert les portes a les empreses privades. Per què ha de continuar Benicarlàndia autolimitant-se?

Atenció: que quede clar que tots els diners obtinguts de la inversió publicitària s'haurien de dedicar íntegrament al parc. I dic això perquè encara em cou la vista de veure com ha acabat la zona blava d'aparcament. Després de pregonar als quatre vents que l'invent es realitzava per potenciar el petit comerç ara resulta que fins i tot s'han pintat de blau algunes zones on el codi prohibeix enèrgicament

l'aparcament, com ara les cantonades.

Benicarlàndia es va morint a poc a poc i seria interessant començar a curar-la abans que ens diga definitivament adéu. No per res en especial, sinó per tot en particular.

CADENA
SER

• **SER MAESTRAT**

• **RADIO EBRE**

• **ELS PORTS RADIO (Morella)**

Cadena DIAL
40 Principales
Cadena SER

SU NEGOCIO LO CONOCERAN 81.000 OYENTES

Consulte nuestro departamento comercial - C/Pilar, 1 - 3º - Benicarló - T. (964) 460499

AGENDA CULTURAL DE LA SETMANA

DIVENDRES 17 DE GENER FESTIVITAT DE SANT ANTONI

10.30 hores: MISSA MAJOR i sermó en honor al nostre Sant Patró

Finalitzada la Misa tindrà lloc la tradicional benedicció d'animals, a continuació de la qual el Club Colombòfil Missatger de Benicarló ens obsequiarà amb una gran soltà de coloms

12 hores: SORTEIG D'UN CAVALLET, UNA MAGNÍFICA CISTELLA I UN PORQUET.

A continuació, entrega de premis del concurs escolar per la portada del llibret de la festa i de les lloes.

16 hores: Espectacular 'JOIA-CONCURS' a la plaça Constitució

18.30 hores: Sortida de la cavalcada amb la segona sèrie de les típiques LLOES i TIRADA DE COQUES BENEÏDES.

PRESENTACIÓ FALLERA MAJOR

DISSABTE 18 DE GENER, presentació d'Elisa Saz Porcar com a Fallera major de Benicarló per al 1997. A l'Auditori Municipal a les 20 hores.

FESTA DE LA CARXOFA

DISSABTE 18 DE GENER a les 18 hores, a la Sala d'Actes de la Caixa Rural, inau-

guració i apertura de la Festa de la Carxofa'97, amb l'entrega dels premis als guanyadors dels concursos pel cartell i lema de la campanya comercial de la Carxofa de Benicarló, i la presentació de l'edició del llibre de la III Demostració Gastronòmica de la Carxofa de Benicarló

A les 19 hores, Exposició del streballs presentats en el concurs de cartels i lemes de la campanya de la Carxofa.

A les 20 hores

Encesa de barbacoes a la plaça Constitució, per procedir, a les 22 hores, a la 'torrà' de carxofes, amb posterior degustació gratuïta per a tots els assistents

A les 24 hores, Gran masclatà a la plaça Constitució a càrrec de Pirotècnica Tomàs de Benicarló

DIUMENGE 19 DE GENER

A les 10 hores.

Celebració de la Misa Major amb l'ofrena 'carxofa, aigua i terra' per part de la Fillola Del Camp i les seues Dames d'Honor

A les 11 hores.

Inauguració de l'oficina del Consell

Rector de la Carxofa de Benicarló situat al carrer César Cataldo, número 2, als locals de la Càmera Agrària Local.

A les 12 hores, inauguració de la IV Demostració Gastronòmica de la Carxofa de Benicarló al recent peatonalitzat carrer Major, amb la participació de restaurants de Benicarló i comarca i altres entitats i ents col.laboradors.

Carxofes amb caragols

Ingredients:

11/2 KG. DE CARXOFES, 600 GR. DE CARAGOLS, 2 CEBES, 2 TOMATES MADURES, 1 CAP D'ALLS, 2 FULLES DE LLORER, 1 GOT DE VI BLANC, 1 LITRE DE CALDO DE CARN, SAL I OLI D'OLIVA.

Una vegada netejades les carxofes i els caragols, es sofregeixen les cebes, els tomaquets i els alls; quan estiguen ofegats, s'afegeixen les carxofes i el vi, i es remena tot.

A continuació afegirem el caldo de carn i quan comence a bullir incorporarem els caragols; després deixarem coure tot per espai de 15 o 20 minuts.

Si la salsa quedés un poc clara l'espesarem amb un poc de maicena, i si es necessari rectificarem de sal.

Cartelera de Cine de Benicarló y Vinaròs

de Viernes 17 a lunes 20 de enero

Equipados con

DOLBY ESTEREO DIGITAL

ESTRENOS NACIONALES

HORARIOS

Viernes : 22:30h

Sabado : 20:00h y 22:30h

Domingo: 17:30h, 20:00h y 22:30h

Lunes : 20:00h y 22:30h

EL AMOR TIENE DOS CARAS

Barbra Streisand

RESCATE

Mel Gibson-2ª semana

VINARÒS

RESCATE

Mel Gibson-2ª semana

JACK

Robin Williams

Viernes : 22:30h

Sabado : 19:45h y 22:30h

Domingo: 17:30h, 20:00h y 22:30h

Lunes : 19:45h y 22:30h

NI CREIX NI MEIX

✍️ JOAN GREGORI ALBIOL

Benicarló 1549

24 gener

El llaurador Antoni Nicolau, malalt en llit i tement morir, ordena el seu últim testament davant el notari Narcís Ambrosi Martí. Després d'encomanar-se a Déu, el moribund demana ésser sepultat en el vas que posseeix situat e posat davant la paret de la sglésia de la present vila. Destina diners a la satisfacció d'impagats, nomena com a marmessors el sastre Jeroni Domènech i el seu hereu universal, Cebrià Nicolau, i dota amb cent lliures cadascun dels fills nascuts del seu matrimoni amb Isabel Pellicer, ja traspasada.

Item vull, orden e man que, en remissió de mos peccats e defalliments, me sien dites e celebrades misses de ters dia e de cap d'any e hun trentenari del gloriós sent Amador ab ses can(d)eles e oferta segons se acostuma en la sglésia de la dita vila, per la celebració de les quals misses e trentenari vull sia pagada la caritat acostumada.

Item vull, orden e man que per los preveres de la sglésia de la present vila de Benicarló cascun any e perpetualment me sia dita e celebrada una missa de rèquie cantada per ànima mia e de tots mos parents ... defuncs, per obs de dir e celebrar la qual vull, orden e man que per lo hereu meu més avall escrit sien donades e pagades als dits clero e capellans de la dita sglésia huyt liures moneda reals de València e aquelles sien smerçades en loch e segur e a coneguda dels dits clero e capellans, e vull, orden e man que per lo dit hereu meu sia donat e pagat lo dret de la admortització a sa magestat pertanyent per rahó de les dites huyt liures.

Item vull, orden e man que en remissió de mos peccats e defalliments, me sien dites e celebrades cinch misses de rèquie a honor, lahor e glòria de les cinch plagues de nostre senyor déu Jesuchrist e tres misses a lahor e glòria de la Santíssima Trinitat, per la celebració de les quals misses vull sia pagada la caritat acostumada.

Item do e leix a cascun dels bacins de la dita sglésia de Benicarló e al baci del spital de la dita vila hun sou moneda reals de València per sub(v)enció e augment de la dita sglésia e spital. (...)

Item don e leix e legue a Joan Nicolau, molt amat fill meu, cent liures moneda reals de València, les quals li don e leix e legue axí per tota aquella part e porció que en los béns de la senyora na Ysabel Pellicer quondam, mare de aquell, li poria pertànyer com encara per tot altre qualsevol dret de legítima que en mos béns li pertanyga e pertànyer puixa per qualsevol títol, causa, manera o rahó. E si cars serà que lo dit Johan Nicolau moria quant que quant sens fills legítims e naturals e de legítim e carnal matrimoni nats e procreats, vull, ordene e man que les dites cent liures sens alguna disminució sien, vinguen e tornen als altres jermans e jermanes de aquell que en lo dit cas vius seran per eguals parts entre aquells fahedores, les quals dites cent liures de la dita moneda lo hereu meu davall escrit les puixa donar e pagar en diners comptants o ab heretats en modo e manera que ad aquell millor li parexerà e ben vist serà al dit en Johan Nicolau.

Item do e leix a Ursola Nicolau, filla mia molt amada, cent liures moneda reals de València en contemplació del matrimoni de aquella e no enans ni en altra manera, les quals li don e leix e legue axí per tota aquella part e porció que en los béns de la senyora na Ysabel Pellicer quondam, mare de aquella, li poria pertànyer com encara per tot altre qualsevol dret de legítima que en mos béns li pertanyga e pertànyer puixa per qualsevol títol, causa, manera o rahó. (...) Item do e leix a la dita Ursola Nicolau, filla mia, la mitat de les robes de vestir de la dita na Ysabel Pellicer quondam, mare de aquella, a fer de aquelles a totes ses pròpies planes e lliberes voluntats. (...)

Item vull, orden e man que per lo hereu meu davall escrit sien donats e prestats aliments, ço és, de mengar, beure e vestir a les dites Úrsola, Ysabet e Pere Nicolaus, filles e fill meus, ço és, a les dites Úrsola e Ysabet Nicolau fins tant aquelles sien en matrimoni col·locades e al dit Pere Nicolau fins tant aquell estiga en offici en casa de altri per a estudiar.

Item vull, orden e man que tots mos torts, deutes e injúries sien pagats e satisfets aquells e aquelles emperò que-s mostraran yo ésser tengut e obligat ab cartes, albarans, testimonis e altres legítimes proves for de ànima e bona consciència sobre açò benignament observat. E vull, orden e man que sia defferit jurament a totes aquelles persones les quals affermaran yo ésser-los deutor fins en summa de cent sous. E fet e prestat lo dit jurament per aquelles persona o persones que segons damunt és dit affermaran yo ésser-los deutor de quantitat alguna fins en la dita summa de cent sous y de allí en avall vull, orden e man que aquella los sia donada e pagada.

Tots los altres béns meus mobles, immobles, sehents e semovents, deutes, drets e accions meus e mies a mi pertanyents e pertànyer podents e devents luny o prop, ara o en sdevenidor, per qualsevol títol, causa, manera o rahó, do e leix al dit senyor Cebrià Nicolau, molt amat fill meu e aquell hereu meu propi e universal e encara general fas e instituheixch per dret de institució a fer dels dits béns e drets meus de la dita mia herència a totes ses planes e lliberes voluntats. Darrerament, deixe en tudor e curador dels dits Úrsola, Ysabet, Gaspar e Pere Nicolaus, fills e filles meus, al dit en Cebrià Nicolau, molt amat fill meu, pregant e encarregant ad aquell les persones de aquells regesca com hun bon tudor e curador. Deu fer e yo de aquell molt vu fie. (...)

Presentis testimonis foren a la confecció e ordinació del dit testament, convocats e per lo dit testador pregats, los honrats mestre Hieroni Domènech, sastre, en Antoni Pujades, mariner, e en Antoni Cassador, llaurador, habitants de la dita vila de Benicarló, los quals interrogats si conexien lo dit testador e tots dixeren que sí y ell a ells e yo Arcís Ambrós Martí, notari rebedor del damunt dit testament, coneguí molt bé als dits testador e testimonis y ells a mi.